

Elżbieta Bieniek

Sługa Boży Biskup Piotr Gołębiowski – Świadek Chrystusa

Cele ogólne

Ukazanie osoby księdza biskupa Piotra jako świadka Chrystusa.

Kształtowanie postawy wierności Chrystusowi.

Doprowadzenie do osobistego spotkania z Chrystusem i świadczenia o Nim swoim życiem.

Cel szczegółowe

Uczeń:

- wymienia fragmenty Pisma Świętego i Katechizmu Kościoła Katolickiego mówiące o świadkach Chrystusa,
- podaje ważniejsze wydarzenia z życia Księdza Biskupa,
- podaje najważniejsze daty,
- wylicza miejsca pobytu,
- wyjaśnia treść tekstów źródłowych,
- określa zadania stojące przed świadkiem Chrystusa,
- charakteryzuje prawdziwych świadków wiary,
- opowiada o życiu biskupa Piotra,
- analizuje działalność Biskupa dla dobra całego Kościoła,
- uzasadnia potrzebę bycia świadkiem Chrystusa,
- przyjmuje odpowiedzialność za swoje postępowanie i świadczenie, o Chrystusie w codziennym życiu.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, Katechizm Kościoła Katolickiego, materiały źródłowe związane z życiem i działalnością księdza Biskupa: książki: T. Wójcik, *Wspomnienie o ks. biskupie Piotrze Gołębiowskim*, J. Banaśkiewicz, *Bp Piotr Gołębiowski*, S. Makarewicz, *Sługa Boży Biskup Piotr Gołębiowski*, A. Warso, *Opowieść o biskupie Piotrze*, dokumenty IPN, zdjęcia przedstawiające ks. bpa Piotra Gołębiowskiego w różnych sytuacjach duszpasterskich, karton z przygotowaną linią czasu, kartki z tekstem modlitwy o beatyfikację ks. bpa Piotra Gołębiowskiego, plansze z napisami, arkusze papieru, markery.

Metody

Analiza tekstu źródłowego, dyskusja, rozmowa kierowana, ekspozycja, burza mózgów, praca w grupach, linia czasu, list, wywiad.

PRZEBIEG KATECHEZY

Modlitwa

Katechezę rozpoczynamy modlitwą, w której prosimy Boga, by pozwolił nam zrozumieć, co to znaczy być świadkiem Chrystusa i co mamy czynić, by swoim życiem dawać autentyczne świadectwo naszej wiary. Wspólnie odmawiamy modlitwę „Ojcze nasz”.

Wprowadzenie

Chętnie słuchacie opowieści, o ciekawych wydarzeniach z ust tych, którzy byli naocznymi świadkami. Takie świadectwo wydaje nam się bardziej prawdziwe niż kolejne relacje innych osób. Odnajdujemy w tych wypowiedziach nie tylko fakty, które miały miejsce, ale także atmosferę, jaka im towarzyszyła. Pierwszymi świadkami Chrystusa byli Apostołowie. To oni świadczyli o Chrystusie ukrzyżowanym i zmartwychwstałym. Na dzisiejszej katechezie powiemy o jednym z następców Apostołów – ks. biskupie Piotrze Gołębiowskim, który o Chrystusie świadczył całym swoim życiem.

Na tablicy umieszczamy zdjęcie księdza biskupa Piotra – (dostępne w Internecie).

8 lutego 2002 r., na konferencji księży dziekanów, ks. bp Stefan Siczek ogłosił rok 2002 Rokiem Sługi Bożego Biskupa Piotra Gołębiowskiego. Właśnie w tym w roku przypadła 100. rocznica urodzin Księdza Biskupa, gorliwie broniącego jedności Kościoła i godności człowieka. 10 czerwca 2022 roku obchodziliśmy 120. rocznicę urodzin Księdza Biskupa. Był świadkiem Chrystusa. Znosił wiele upokorzeń i cierpień. Do dawania takiego świadectwa wzywa nas sam Chrystus.

Rozwinięcie

„(...) gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, w Samarii i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8).

„Są wśród nas tacy, którzy nam towarzyszyli przez cały czas, gdy Pan Jezus przebywał z nami począwszy od chrztu Janowego aż do dnia, gdy został zabrany spośród nas do nieba. Trzeba więc, aby jeden z nich stał się razem z nami świadkiem Jego Zmartwychwstania” (Dz 1,21-22).

(napisy z tekstem Pisma Świętego umieszczamy na tablicy)

Pomyślcie:

- Co to znaczy być świadkiem Chrystusa?
- Czym powinien odznaczać się świadek Chrystusa?
- W jaki sposób możemy świadczyć o Chrystusie?
- Dlaczego swoim życiem powinniśmy świadczyć o Chrystusie?

Na tablicy umieszczamy planszę napisem: ŚWIADEK CHRYSYTA.

Na przygotowanych kartkach uczniowie wpisują cechy świadka. Tę część katechezę przeprowadzamy metodą „burza mózgów”. Czas pracy: 5 minut.

Po zakończeniu pracy uczniowie na tablicy umieszczają swoje kartki, z których wybieramy te cechy, które wspólnie uznajemy za najważniejsze.

Odpowiedź na powyższe pytania daje nam Pismo Święte i Katechizm Kościoła Katolickiego:

„Być świadkiem Chrystusa – to znaczy być «świadkiem Jego zmartwychwstania» (Dz 1,22), «z Nim jeść i pić po Jego zmartwychwstaniu» (Dz 10,41) (...)” (KKK 995).

Wiemy już, co znaczy być świadkiem Chrystusa, dlatego teraz w grupach zastanowimy się nad życiem i działalnością ks. bpa Piotra Gołębiowskiego, który może być dla nas wzorem prawdziwego świadka wiary.

Praca w grupach

Uczniów dzielimy na pięć grup. Każda grupa otrzymuje kartę pracy z życiorysem księdza Biskupa, arkusz papieru oraz markery. Czas pracy: 10 minut.

Grupa I

– Wypiszcie z życiorysu Księdza Biskupa te cechy, które według was świadczą o tym, że Biskup Piotr był świadkiem Chrystusa.

Grupa II

– Przeprowadźcie wywiad z Księdzem Biskupem i zapytajcie, co należy czynić, by być autentycznym świadkiem Chrystusa.

Grupa III

– Napiszcie list do przyjaciela, w którym opiszecie zasługi Biskupa Piotra dla Kościoła.

Grupa IV

– Na przygotowanej „linii czasu” przedstawcie chronologicznie wydarzenia z życia Księdza Biskupa.

Grupa V

– Wypiszcie z życiorysu Księdza Biskupa te wartości, które możecie przejąć do swojego życia.

Życiorys Księdza Biskupa Piotra Gołębiowskiego

Biskup Piotr Gołębiowski urodził się 10 czerwca 1902 roku w Jedlińsku koło Radomia jako drugie dziecko Jana i Heleny Gołębiowskich. Chrzest Piotra odbył się w świątyni parafialnej pod wezwaniem świętych Piotra i Andrzeja w Jedlińsku dnia 22 czerwca 1902 r.

W Jedlińsku Piotr ukończył szkołę elementarną w latach 1910-1913. W tym czasie był ministrantem i przez pewien czas prezesem koła ministrantów. Częściej niż inni przychodził na modlitwę do świątyni. Lubił przebywać z księżmi i już wówczas wyjawiał, że zamierza zostać księdzem. W 1913 r. został przyjęty do prywatnego gimnazjum w Radomiu, gdzie po pewnym czasie Rada Pedagogiczna określiła Piotra jako „urodzonego księdza”. Rodzina Gołębiowskich należała do grona najlepszych parafian. Wspólna codzienna modlitwa, niedzielne i świąteczne Msze święte,

zachowywanie postów – to żelazny regulamin członków rodziny. Pobożność matki rozwijała w dzieciach nabożeństwo do Maryi Panny przez śpiew *Godzinek*, modlitwy w kaplicy Matki Bożej.

Po ukończeniu gimnazjum, 29 sierpnia 1919 roku zostaje przyjęty do seminarium w Sandomierzu. Przed opuszczeniem rodzinnego domu zaprosił ojca do kościoła i w kaplicy Matki Bożej na klęczkach poprosił o rodzicielskie błogosławieństwo, oświadczając, że w tym miejscu zrodziło się jego powołanie kapłańskie. Pierwsze wyższe święcenia zwane subdiakonatem otrzymał 14 października 1923 r. z rąk biskupa Pawła Kubickiego. 23 października 1923 r. zostaje wysłany jako najzdolniejszy student do Rzymu na studia specjalistyczne. W czasie pierwszych wakacji w Polsce 12 października 1924 r. otrzymuje święcenia kapłańskie. W 1925 r. uzyskał doktorat z filozofii, a w obecności papieża Piusa XI 18 czerwca 1928 r. obronił doktorat z teologii. Dwa tygodnie później powrócił do diecezji, gdzie 7 września 1928 r. otrzymał nominację na wikariusza katedry sandomierskiej. Rok później biskup Paweł Kubicki powołuje Księdza Piotra na wykładowcę teologii moralnej, otrzymuje też stanowisko ojca duchownego, ze względu na jego charakter, pilność, gorliwość i sumienność. Podczas wojny objął parafię w Baćkowicach, gdzie przeżył przejście frontu. Następnie pracował jako rektor kościoła Świętej Trójcy w Radomiu, a potem był proboszczem i dziekanem w Koprzywnicy. **Wierni wspominają swojego proboszcza jako człowieka modlitwy, z wielką pobożnością odprawiającego Mszę świętą i ciągle dyżurującego w konfesjonale.** Od 1950 r. znów poświęcił się pracy profesorskiej w seminarium. W 1957 r. przyjął sakrę biskupią, jako biskup pomocniczy. Po śmierci biskupa Jana Lorka w 1967 r. został wybrany wikariuszem kapitulnym, a od 20 lutego 1968 r. z woli papieża Pawła VI był administratorem apostolskim z prawami biskupa ordynariusza diecezji sandomierskiej, którą kierował do śmierci. Władze państwowe złośliwie nie chciały do końca życia uznać Biskupa Piotra ordynariuszem, a dwa miesiące później doprowadzają do konfliktu w parafii Wierzbica i do powstania tak zwanego Kościoła niezależnego. Gorącym pragnieniem Biskupa Piotra staje się pojednanie ludzi i przywrócenie ich do Kościoła. W dniach od 7 do 14 kwietnia w Wielki Tydzień 1968 roku trwa osobiście na modlitwie z wiernymi i przybyłymi kapłanami. Wtedy powiedział następujące słowa: „**Jestem gotów życie swoje tu oddać w obronie jedności wiary świętej i Kościoła Chrystusowego**”.

W Niedzielę Palmową 7 kwietnia odprawił poranną Mszę świętą. Następnego dnia nie wpuszczono go do świątyni. Nauki głosił w sali katechetycznej obok kościoła. Buntownicy wyzywali i szydzili Biskupa, użyto też kamieni. W Wielki Piątek po liturgii Biskup w otoczeniu kapłanów, pośród rzucanych kamieni wkroczył do świątyni, o którą tak dzielnie walczył. Pisał później do Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego: „**Jestem przeświadczony, że modły przyspieszyły godzinę zmiłowania Bożego dla Wierzbicy**”. Prymas z wdzięcznością odpowiedział: „**Dobry Bóg posłużył się osobą Księdza Biskupa, dał mu ducha poświęcenia, pokory, męstwa i wytrwałości. Te moce wspierane przez Matkę Najświętszą doprowadziły do zjednoczenia Rodziny parafialnej w Wierzbicy**”. Biskup Piotr zmarł nagle w Nałęczowie podczas sprawowanej Mszy świętej 2 listopada 1980 r. (Biskup Piotr mówił, że największą łaską dla kapłana jest śmierć w trakcie sprawowania Eucharystii).

Ksiądz Biskup został pochowany w katedrze sandomierskiej. W maju 1994 r. bp Edward Materski rozpoczął proces beatyfikacyjny biskupa Piotra Gołębiowskiego, zakończony na szczelbu diecezjalnym 11 maja 1997 roku. Obecnie akta sprawy znajdują się w Rzymie i tam toczy się dalsza część procesu.

Ojciec Święty Jan Paweł II, kilka dni po śmierci Biskupa Piotra, mówił, że to był wielki biskup, a potem, że to był święty biskup. Ponadto Prymas Tysiąclecia wielokrotnie wypowiadał się pozytywnie o Biskupie Piotrze. W swoich prywatnych notatkach kard. Stefan Wyszyński podkreślał jego wielkość, oddanie Matce Bożej oraz to, że był niezłomny w sprawach Bożych i Kościoła.

Po zakończeniu pracy w grupach następuje prezentacja. Czas pracy: 15 minut.

Po omówieniu i wyeksponowaniu odpowiedzi następuje chwila cichej modlitwy dziękczynnej.

Następnie w postawie stojącej dziękujemy Bogu za dar osoby Biskupa Piotra, Jego świadectwo wiary, podjęte cierpienie i prześladowanie, gotowość poświęcenia swojego życia dla sprawy Chrystusa.

Po modlitwie może nastąpić chwila refleksji.

– Dlaczego ks. bpa Piotra Gołębiowskiego możemy nazwać świadkiem Chrystusa?

Refleksja w oparciu o tekst z nauczania Jana Pawła II.

„(...) o Bogu winno się świadczyć słowem i czynem, wszędzie, w każdym środowisku: w rodzinie, w zakładach pracy, w urzędach, w szkołach, biurach, miejscach, gdzie człowiek się trzyma i gdzie odpoczywa. Winniśmy wyznawać Boga przez gorliwe uczestnictwo w życiu Kościoła, przez troskę o słabych i cierpiących (...). Taka postawa wymaga dojrzałej wiary, osobistego zaangażowania. Wiara wyraża się w konkretnych czynach. Za taką postawę trzeba nieraz płacić heroizmem i ogromnym poświęceniem (...). Każdy chrześcijanin jest powołany, by zawsze i wszędzie tam, gdzie go Opatrzność postawi przyznawać się do Chrystusa przed ludźmi” (Jan Paweł II, Gorzów Wielkopolski, 2 czerwca 1997 r.).

Pomyślmy:

- Jakie zadania stoją przed świadkami Chrystusa?
- Kiedy dajemy prawdziwe świadectwo o Chrystusie?
- Czego uczy nas postawa ks. bpa Piotra Gołębiowskiego?
- Jak często Chrystus obecny jest w naszym życiu?
- Jak często jednoczymy się z Chrystusem w Komunii świętej, aby On nas umacniał?

Zeszyt ucznia

Zapis do zeszytu mogą stanowić treści wypracowane w grupach.

Praca domowa

W czasie wieczornej modlitwy podziękuj Bogu za dar wiary i zastanów się, co powinieneś zmienić w swoim życiu, by być gorliwym świadkiem Chrystusa.

Modlitwa na zakończenie katechezy

Katechezę kończymy chwilą osobistej modlitwy, w której prosimy Boga, byśmy umieli świadczyć o Chrystusie wobec ludzi. Po chwili ciszy może nastąpić modlitwa spontaniczna lub możemy odczytać modlitwę o beatyfikację ks. bpa Piotra Gołębiowskiego.

Uczniowie otrzymują tekst modlitwy.

Panie Jezu Chryste. Najwyższy Pasterzu, Ty powołałeś Biskupa Piotra do służby kapłańskiej i wprowadziłeś Go do grona następców Apostołów. Dziękujemy Ci za jego żarliwość o świętość i jedność Kościoła. Pomóż nam naśladować jego bezgraniczne zawierzenie, ofiarną służbę i synowskie oddanie Twojej Matce. Racz wynieść Go na ołtarze, aby te cnoty zajaśniały dzisiejszemu Kościołowi i jego Pasterzom. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen

** Więcej na temat prześladowania Ks. Biskupa Piotra Gołębiowskiego przez władze komunistyczne można doczytać w książce „Porwanie” – autor Jerzy Ambroziewicz (Książka zawiera opisy dotyczące heroicznej postawy Księdza Biskupa i obrony jedności Kościoła w Wierzbicy wobec sądów i władz komunistycznych oraz części zbuntowanych parafian).*
